

Posudek diplomové práce
Ondrej Zajac

Kolega Zajac je bezpochyby talentovaný tvůrce a osobitý myslitel, který pojal svou diplomovou práci jako dobrodružství procesu intenzivní tvorby a celkové revize našeho prostředí, chování i hodnot, na kterých je fungování naší společnosti vystavěno. Považuji tento přístup za správný, dokonce si myslím, že je sám o sobě důkazem, že připraven na absolutorium. Volba a upřesnění tématu byla velice obtížná a představovala podstatnou část celé práce na diplomu. Téma samoty je v současné společnosti zásadní a neprobádané, jsem proto rád, že jsme se ho několika pracemi v tomto semestru dotkli. Metoda Ondřejovy práce původně spočívala v redefinici, v hledání čehosi, co je obvyklé, stejné, ale přesto „uplně jiné“. Myslím si, že částečný formální ústup od první části této teze, tj. „toho co je obvyklé, stejné“ proto, aby mohlo v druhém kroku zpřítomnit neobvyklost, je největší slabinou tohoto projektu. Po bouři zvrátů trvajících od počátku modernismu doposud je v zásadě možné cokoliv. O to naléhavěji je možná nutné používat formální jazyky či alespoň jejich fragmenty, které jsou pokud možno obecně srozumitelné, abychom jejich prostřednictvím srozumitelně sdělovali neobvyklost. Ondrej se rozhodl v duchu modernistické tradice redefinovat uplně vše. Má na to právo, nesnažil jsem se mu v tom bránit s ohledem na to, že používal širokou škálu referencí, které jsou lidstvem sdílené a časem ověřené. Přesto, nebo právě proto, je výsledkem ryze akademický projekt, v nejlepším slova smyslu. Je pro mne potěšením pozorovat, že i takovýto výsledek může být plnohodnotným diplomem na Fakultě architektury. Myslím, že zvolená cesta je správná, jakkoliv obtížná, a že je dobře, že na ní Ondrej setrval.

Hodnocení: B

Praha, 3.2.2018
Ondřej Císler